עו: המדיר פרק שביעי כתובות

מוס עתה כן היה קודם כניסה אכתי איכא איכא למימר דמשנתא דקסה עולד בה מוס והילכך אית לה כתובה דכולי האי לא אמרינן דקודם אירוסין דהייטו קודם ג' דשויות היה בה מוס ע"י מה שאנו מולאין עתה אבל בבית אביה אימר קודם לכניסת רשות זה היה כמו שהוא עתה ואין גרלה דדוקא מסוס מומרת דקדושים הוא דאמר כל הטומאות כשעת מציאתן וע"ק דאמר שמואל כפ' במרא דקדושין (דף עט.) קדשה אביה בדרך וקדשה עצמה בעיר והרי היא בוגרת לפניו מוסשין לקדושי שניהן ולא אמרינן כמו שהיא בוגרת עתה כן היתה קודם קדושין ואיכא למימר דהתם מסוס מומרת דאמם אים דהא מייתי עלה פלוגתא דרבי יעקב ורבי נתן דגבי ממון וגרלה לריב"ל דדוקא הכא שמחזיק עצמו מסופק בפרה ואין לו שום טענה ברורה והוא חזקתו כמאן דליתא הוא דאלוגיא כתר מזקה דמרה קמא ודמי לתקפו כהן (ב"מ דף ו:) דמוליאין מידו אבל במכר שור לחברו ונמצא נגחן כיון דגברא זכין להכי ולהכי יש לו לטעון למחזיק לשחיטה מכרתיו לך ואם איתא דלרילית קבעית ליה הוה לך לפרוסי וכיון דיש לו טענה דאית אהכי אית ליה חזקתו וכן בהיא דכור בשלשים סאה בשלא אני מוכר לך יש לו לטעון לכך אמרת שאי הלשונות שנאחו שאלה אתפוס וכיון שהוא מוחזק אין להוליא ממון מחזקתו כיון שיש לו טענה ולפ"ז לא א"ש פי' הקונטרס דבמקום כמו שאפרש: **כלה** בבית **אביה** ולקדושין. מה שפ"ה דס"ל כמ"ד תנרא מי שאנה זו לא שנה זו לא נהירא דהיכי מוקי לה כלה בבית אביה ולקדושין דהייטו כרבי יהושע אימור דא"ר יהושע לא מהניא חזקת הגוף ה"מ לאפוקי ממונא לאוקמי ממונא מי אמר ועוד מקשה ר"ת דלעיל מוכחינן לחזיל ר' יהושע בתר חזקת ממונא וכל שכן הכא לחזקת ממונא מסייע לחזקת הגוף לחזיל ר' יהושע בתרה ועוד דהא שמואל גופיה פסיק בפ"ק (דף יב:) הלכה כר"ג ועוד מלי פריך מהיכא דמתני שנמצאת בעובי בית הכוסות לימא דהיכא כר"ג ואיתיה כר' יהושע וגרלה לפרס דשמואל כרב אשי וליף הא דמתני מכלה בבית אביה ולקדושין דכי היכי דהתם אע"ג דאב מוחזק צריך להניא ליה לחזקת הגוף דיהא לא מהני לאב ה"נ הכא אע"ג דאמר דהיא לא מהניא מוחזק לחזקת הממון לא מהני לגבי דידיה והשתא לא מפליג מידי בין שנולד בפסק ברשותו ללא נולד ברשותו כרבא דאמר כאן נמצאת כאן היו ליכא לאוקמא דשאני התם דאיתרע חזקת רשות האב אבל הכא לא איתרע חזקת רשות בעל הפרה: **כל** שנולד בפסק **ברשותו עליו להביא ראיה.** ואוקי לכלה דמתני' כרבא ואפילו הוא מוחזק אותו שנולד ברשותו עליו להניא ליה כדפריך מהכא דאמרי לייתי טבא ליה אע"ג דלא יהיב דמי והוא מוחזק ול"ת מהא דפריך בשמואל (ב"מ דף ק.) גבי מחליף פרה בחמור וילדה ויחזי ברשותא דמאן קיימא ויהיה אידך המע"ה משמע דאי הוי ברשות בעל החמור על בעל הפרה להניא ליה ואמאי והלא (א) נולד בפסק ברשותו ואחר שמסך בעל הפרה את החמור נודע שילדה הפרה וצריך לחלק בין בפסק שנולד לטיבותא כי התם לפסק שנולד לגריעותא כי הכא: **ותנא תונא** בלה. היינו כלה בבית אביה כי היכי דמוקמינן לה בחזקת שלימה והשתא הוא דאמר מוס אע"פ שמוחזק הכא נמי אוקי החמור בחזקת שהיא קיימת והשתא היא מתה: אבל

כלה בבית אביה מי דמי התם מייתי אב ראיה ומפיק הכא מייתי בעל החמור ראיה ומוקים א"ר אבא כלה בבית חמיה ואכתי לא דמי התם בעל מייתי ראיה ומרע ליה לחזקיה דאב הכא בעל החמור מייתי ראיה ומוקים חזקיה בידיה אמר רב נחמן בר יצחק כלה בבית אביה ולקדושין ולא תימא [6]אליבא דמ"ד קדושין לאו [7]לטיבועין ניתנו אלא אפילו למ"ד [8]קדושין לטיבועין ניתנו הני מילי קידושי ודאי [9]אבל קידושי טעות אי מייתי ראיה אין אי לא לא מיתיבי [10]מחט שנמצאת בעובי בית הכוסות מצד אחד כשרה משני צדדין טריפה נמצא עליה קורט דם בידוע שהוא לפני שחיטה לא נמצא עליה קורט דם בידוע שהוא לאחר שחיטה הוגלד פי המכה בידוע ששלשה ימים קודם שחיטה לא הוגלד פי המכה המוציא מחבירו עליו הראיה ואי יהיב טבח דמי בעי לאיתויי ראיה ומפיק ואמאי בעל בהמה לייתי ראיה ונוקים בדלא יהיב טבחא דמי מאי פסקא [11]אלא כי אתא רמי בר יחזקאל אמר לא תצייתינהו להני כללי דכייל יהודה אחי משמיה דשמואל הכי אמר שמואל [12]כל שנולד בפסק ברשותו עליו הראיה ותנא תונא כלה מיתיבי מחט שנמצאת בעובי בית הכוסות כו' ואי דלא יהיב טבח דמי בעל בהמה בעי לאיתויי ראיה ומפיק ואמאי ספיקא ברשות טבח איתייליד דיהיב טבח דמי ומאי פסקא סתמא דמילתא כמה דלא יהיב איניש זוזי לא יהיב איניש חיותא: וחכמים אומרים בד"א במומין שבסתר: אמר רב נחמן ונכפה

מי דמי הפס. דין הוא שצריך להניא ראיה שהרי הוא המוליא מחבירו הלכך מייתי ראיה ומפיק ממונא ומשם אתה בא ללמוד את זה שמוחזק בפרה זו ועוונו ואתה אומר מייתי ראיה ומרע ליה לחזקיה דאב הכא בעל החמור מייתי ראיה ומוקים חזקיה בידיה אמר רב נחמן בר יצחק כלה בבית אביה ולקדושין ולא תימא דמ"ד קדושין לאו לטיבועין ניתנו אלא אפילו למ"ד קדושין לטיבועין ניתנו הני מילי קידושי ודאי אבל קידושי טעות אי מייתי ראיה אין אי לא לא מיתיבי מחט שנמצאת בעובי בית הכוסות מצד אחד כשרה משני צדדין טריפה נמצא עליה קורט דם בידוע שהוא לאחר שחיטה הוגלד פי המכה בידוע ששלשה ימים קודם שחיטה לא הוגלד פי המכה המוציא מחבירו עליו הראיה ואי יהיב טבח דמי בעי לאיתויי ראיה ומפיק ואמאי בעל בהמה לייתי ראיה ונוקים בדלא יהיב טבחא דמי מאי פסקא אלא כי אתא רמי בר יחזקאל אמר לא תצייתינהו להני כללי דכייל יהודה אחי משמיה דשמואל הכי אמר שמואל כל שנולד בפסק ברשותו עליו הראיה ותנא תונא כלה מיתיבי מחט שנמצאת בעובי בית הכוסות כו' ואי דלא יהיב טבח דמי בעל בהמה בעי לאיתויי ראיה ומפיק ואמאי ספיקא ברשות טבח איתייליד דיהיב טבח דמי ומאי פסקא סתמא דמילתא כמה דלא יהיב איניש זוזי לא יהיב איניש חיותא: וחכמים אומרים בד"א במומין שבסתר: אמר רב נחמן ונכפה

אמר רב אבא בר אבינא אמר רב אבא בר אבינא אמר רב אבא בר אבינא